

Pengedrót körein

Szikrázó akadály: foszlik a rejtekút
Pengedrót körein emberi testbe bújt
döfköd a héjakút
mácsonya ringva szúr

Szikrázó akadály: szívszorulása zár
Pengedrót körein múltkori lázadás
itt kukacoskodik
eldobott kulcsosomó

Szikrázó akadály: mára magyart kerít
Pengedrót körein mennyien álltak itt
ködbe szorult bozót
várja a bujdosót

Szikrázó akadály: izzad a válaszút
Pengedrót körein rezgi a háborút
döfköd a héjakút
mácsonya ringva szúr

Rotyogó motyogásban

(EZREDVÉGI VÉGEK FÖLÜTÉSÉBEN)

Gyermekeink estefelé kiültek
kopást fényező rönkjeinkre – csengő
hangjukon népdalokat énekelve
mindegyik estét olyannyira másként
bánatos hangulatokkal telítve,
hogy torkunkat szorongatta tudásuk –
hisz nagyon is tisztán látták ők azt, hogy
mi, a szüleik, mennyire ugrásra
készen élünk, kétségbeesetten
kapadozva mindabba, ami még
valamennyire megtartó jelkép
lehetne: az edény is, a tűz is
jelképpé vált akkoriban! A tűzben,
még a lankadó tűzben is jelképet
kerestünk: belőle egy égő ágat
kéne továbbadnunk, hogy leveskénk,
hogy lebbencsleveskénk ezután is meg-
főhessen, hogy még közelebb, egészen
közel kerülhessünk hozzá, egészen
közel, halkan rotyogó motyogásban
úszó, kavargó újrakezdésünkhöz

MAJD LEKÖTÖZ

